

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010158
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820010158.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2020, v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému S. C.

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom I., A. cesta XXX/XX,
je v i n n ý ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry I. W., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k.: XXPc /3/2018 - 111 zo dňa 31.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2019 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100,- eur mesačne vždy vopred k rukám matky K. W., najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca, plneniu svojej výživovacej povinnosti sa v I. ako aj v mieste pobytu poškodenej v V. úmyselne vyhýba od mesiaca marec 2019 do súčasnosti tým, že bol naposledy zamestnaný ako dohodár zamestnávateľa W., s.r.o., so zanedbateľnou mzdou, pracovný pomer bol skončený dohodou po ukončení práce, následne zostal nezamestnaný a nezaevidoval sa na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, čím neprejavil záujem nájsť si stabilné zamestnanie s príjmom, z ktorého mohol platiť výživné a peniaze na živobytie si zabezpečoval doposiaľ nezisteným spôsobom, čím zostal dlhovať oprávnenej K. W. na nezaplatenom výživnom sumu vo výške 1700,- eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k.: 3T/95/2018-65 zo dňa 30.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2019, odsúdený za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody 29 (dvadsaťdeväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 10.08.2020 v zmysle § 252 ods. 3 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože obžalovaný sa síce telefonicky, v deň pojednávania ospravedlnil, že sa nemôže dostaviť zo zdravotných dôvodov u lekára nebol; avšak výslovne nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania. Predvolanie riadne prevzal dňa 09.07.2020. Z týchto dôvodov, keďže sa jednalo o opakované ospravedlnenie sa obžalovaného z hlavného pojednávania, súd uskutočnil hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, pretože podľa názoru súdu boli splnené podmienky na pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania na čísle listu 16 - 22, vypočul svedkyňu W.. Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudok číslo listu 42 - 51, rodný list číslo listu 53, trestný rozkaz číslo listu 55 - 58, 91, register trestov číslo listu 77 - 78, listinné dôkazy číslo listu 61, 63, 64, 66, 74 - 76, odpor číslo listu 93.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 04.02.2020 potom, čo mu bolo vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktoré mu bolo doručené dňa 04. 02. 2020; odmietol vypovedať.

Svedkyňa W. na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedla, že obžalovaný od marca 2019 jej výživné neplatí, dostáva náhradné výživné od úradu práce. Nevie sa vyjadriť či aktuálne ešte beží exekučné konanie v tejto veci. Žiadne bližšie informácie o obžalovanom nemá. Na otázku prokurátora uviedla, že od mesiaca marec 2019 jej obžalovaný neposlal vôbec žiadne výživné. Počula akurát že obžalovaný si privyrába brigádnicke. Obžalovaný ju vôbec nekontaktuje. Dcéra netrpela nedostatkom základných životných potrieb z dôvodu, že obžalovaný neplatí výživné. Tvrdenie obžalovaného, ktoré uviedol v odpore proti trestnému rozkazu, že nie je otcom dcéry, nie je pravdivé. Na otázku samosudcu uviedla, že od doručenia trestného rozkazu obžalovaný žiadne výživné nezaplatil, dlžné výživné za žalované obdobie od marca 2019 doteraz predstavuje sumu 1.700,- eur.

Na čísle listu 42 - 50 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 15Pc/3/2018 zo dňa 31.01.2019 právoplatný dňa 06.03.2019, ktorým bol obžalovaný počnúc dňom 01.03.2018 zaviazaný prispievať na výživu dcéry I. mesačne sumou 100,- eur k rukám matky dieťaťa mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca.

Na čísle listu 55 - 58 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Malacky č. 3T/95/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatný dňa 05.01.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky a taktiež podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia zameškané výživné. Skúšobná doba začala plynúť dňa 05.01.2019, nová uplynie dňa 05.01.2021.

Na čísle listu 61 sa nachádza správa Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 27.01.2020 z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol naposledy evidovaný ako zamestnanec - dohodár u zamestnávateľa W. s.r.o. od 06.08.2019 do 16.08.2019.

Na čísle listu 63 sa nachádza správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, oddelenie služieb pre občana K. zo dňa 30.01.2020, z ktorej vyplýva, že obžalovaný nie je v súčasnosti vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol evidovaný v období od 09.10.2009 do 14.08.2010. Od 01.03.2019 do vydania správy nebol príjemcom žiadnych sociálnych dávok, ani dávky v hmotnej núdzi, ani náhradného výživného.

Na čísle listu 64 sa nachádza správa od firmy W. s.r.o. Bratislava zo dňa 21.11.2019, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný u firmy v období od 06.08.2019 do 16.08.2019, na základe dohody o vykonaní práce. Za uvedené obdobie jeho čistá mzda predstavovala sumu 28,73 eura.

Na čísle listu 66 sa nachádza správa súdneho exekútora K.. I. zo dňa 12.12.2019, z ktorej vyplýva, že vo veci exekučného konania v prospech oprávnenej maloletej I. W. v neprospech obžalovaného nebolo výživné ani čiastočne vymožené.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané, na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a naplnil tak všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola oboznámená na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Z trestnej činnosti je jednoznačne

usvedčovaný výpoveďou svedkyne W. na hlavnom pojednávaní a taktiež listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré sú konštatované vyššie. Tieto dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivito, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú a tieto dôkazy podľa názoru súdu vylučujú iný možný právny záver. Ako vyplýva z týchto dôkazov, v období od marca 2019 do rozhodnutia súdu dňa 10.08.2020 sa obžalovaný úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol právoplatným rozsudkom vo veci Okresného súdu Prievidza č. 15Pc/3/2018 zo dňa 31.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2019 zaviazaný platiť mesačne výživné na dcéru I. vo výške 100,- eur mesačne oprávnenej, svedkyňi K. W. nezaslal vôbec žiadne výživné a taktiež sa nepodarilo výživné vymôcť ani cestou exekučného konania. Z dôkazov v spise vyplýva, že obžalovaný v žalovanom období bol zamestnaný len 10 dní u zamestnávateľa firmy W. s.r.o., pričom dosiahol zanedbateľný príjem. Obžalovaný neprejavil v žalovanom období žiaden záujem nájsť si zamestnanie, taktiež v žalovanom období sa nezaevidoval, ako vyplýva zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, oddelenie služieb pre občana Malacky ako nezamestnaný na úrade práce. Zo zabezpečených dôkazov je zrejmé, že obžalovaný nemal a nemá skutočný záujem nájsť si stabilnú prácu, riadne pracovať a riadne si plniť svoje vyživovacie povinnosti na svoje maloleté dieťa. Taktiež bolo preukázané, že obžalovaný si neplní v tomto konkrétnom prípade, ktorý je predmetom tohto rozsudku, vyživovaciu povinnosť od marca 2019 do 10.08.2020, teda počas sedemnástich mesiacov, bez toho, že by zaplatil akékoľvek výživné. Za uvedené obdobie tak zostal dlhovať na výživnom 1.700,- eur. Vzhľadom na konštatované skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 4 krát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T/95/2018 zo dňa 30.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2019. V tejto trestnej veci bol odsúdený za rovnaký prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Podľa výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky dňa 09.10.2018 bol postihnutý za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch za priestupok zo dňa 19.07.2018 pokarhaním. Správa o povesti z miesta bydliska obžalovaného bližšie skutočnosti neuvádza, neriešili žiadne priestupky alebo sťažnosti na obžalovaného. Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa, ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti rozhodujúce z hľadiska uloženia druhu trestu a jeho výmery, súd uložil obžalovanému vzhľadom na neexistenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencie jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) trest odňatia slobody v trvaní 29 mesiacov nepodmienečne. Vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona bola dolná hranica základnej trestnej sadzby v trvaní 1 rok až 5 rokov odňatia slobody zvýšená na výmeru 28 mesiacov odňatia slobody a súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 29 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia vo veci trestného rozkazu Okresného súdu Malacky č. 3T/95/2018 súd, vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, uložil trest ako nepodmienečný. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a zároveň ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti z hľadiska všeobecnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti ktorá je predmetom tohto rozsudku bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.